

не пріимаме хранѣ-тъ си стоешкомъ (на крака) или въ тврдѣ наведено положеніе. Л. Д. 1873 р. 87.

Стожаръ с. м. колъ, вбитый среди лумна, къ которому привязываютъ лошадей, съ помощью которыхъ Болгаре молотятъ хлѣбъ: А по нѣгдѣ си върхътъ само съ коние, кѣту забиять по срѣдѣ враха единъ коль, кой са зѣвѣ стожарь и кѣту врѣзътъ отъ него конопецъ, на кого сѧ свѣрзани ридъмъ коние и карающе гы кратгъмъ, до дѣ ся завие конопецъ на стожара, послѣ гы убѣрнѣтъ обратно на развивање конопца. Пк. 58—59.

Стойность с. ж. стоимость: Тыя печати (по щински) сѧ отъ шестъ стойности. Л. Д. 1869 р. 45.

Стока с. ж. Сточица ум. 1) товаръ: Ти начнали да правать размѣнение съ свои-тѣ стокы (товары по русски)... Начнали да правятъ корабли, за да бы превозвали свои-тѣ стокы. Ј. 12. Да знае за всички стокы какъ и на кой начинъ сѧ добыва по-износно. Л. Д. 1869 р. 169. 2) жива стока, скотъ: Това было на новѣ годинѣ, кога-то Швейцарци-тѣ обычно докарвали фокту въ даръ различни живи стоки (добытъкъ). Ј. 202. Та стана чутенъ джелепинъ, Та собра стока голема, Деветъ сюрів рудници, Сюрія сиви говеда, И деветъ вѣкли онове. М. 134. 3) богатство (Мак.): Сестра имать бѣла Проя, Пребогата со сточица, Стока имать бѣла чейница Ченица деветъ амбари. М. 257. Не сумъ богатъ сось стока-та, Тукъ сумъ богатъ со кука-та. М. 634.

Столаръ с. м. столяръ: За него работатъ толкова си душъ: и камънаръ, и зидаръ, и ковачъ, и столаръ, и стѣкларъ. Л. Д. 73 р. 181.

Столица с. ж. 1) стуль: Той сѣдна на столица-та си задъ масата. Л. Д. 1875 р. 130. 2) столица.—

Столнина с. ж. престолъ: Да му седнишь кралю на столнина, Да му седнишь дару на царщина. М. 67. „Оита Грую, мало дете, Просто тебѣ столнина-та, Азъ да стана, ти да седнешъ“. М. 113. Лу ша иде на сова поле широку, Та му столнина ша си туре, Сите мои млади сова поле да заселетъ (*Pour y ériger mon siège*). Вв. 42. 2) столица: Алада, по-напредната столнина на дагомейскія краль. З. 213.

Столоватъ пр. 1) съ раскинутыми вѣтвями: Помамилъ е чобанъ Герги Петъ хилди сиво стадо Подъ ореше столовато, Подъ камане варовито. Ч. 280. 2) сосудъ съ широкой подставкой напр. столовата чаша, — чашка (рюмка).

Столь с. м., съ чл. **Стольтъ**, стуль: На столь седе'е книга пише'е. М. 648. Баща ѝ на стбл сѣдеше. Д. 51, 4. „Варай калфи віе шегарти! Ка' дойдатъ голя Дервиши, Столови да имъ кладете“. М. 77. Іоди, юди, дари дома, Та ми владѣ столь да стѣпна, Столо стои, той